

desorientats, no toquen pilota, aprofitant-se'n els contraris per a marcar el gol número tres de la tarda. Poc després, per una falsa sortida de l'Ambrós, que espia, la mateixa pilota entra per quarta vegada.

Els nostres es refan, però un «penal» els desanima, i més en veure l'actitut poc correcte de l'Ambrós, que marxa de la porta sense cap motiu.

Part del públic protesta de la sortida del porter, i els forans assoleixen el quint gol; acabant poc després la primera part amb el resultat de cinc a zero a favor de l'Inter-Sans.

En començar la segona, els nostres jugadors desenrotllen un joc que, encara que no sigui vistós, és de molta voluntat; això fa que acorralin als contraris. Els atacs són sovint a la porta contrària; en un d'ells, en Blanchart marca el primer gol, que és molt aplaudit. En Gendra i en Noste, juguen molt, junt amb el diminut Bonany, que porta tota la ratlla davantera, amb els seus «pases» matemàticament posats als peus dels seus companys de ratlla. El segon gol no es fa esperar, d'un cop de cap d'en Barnet.

Els nostres segueixen dominant, i en Blanchart assoleix entrar la pilota per tercera vegada, d'un àngol imparable. Els forasters, en veure's acorralats i que el nombre de gols augmenta, protesten, alegant que aquest últim havia passat per fóra. Després de discutir, el «referée» dona per vàlid el gol.

El partit segueix, interessant, i en Bonany, aquest excel·lent jugador, assoleix el quart gol, d'un magnífic centre d'en Riñón.

Acaba el partit, que ha agradat molt, amb el resultat de quatre a cinc, a favor de l'Inter-Sans.

L'equip del Granollers era format pels jugadors Ambrós, Campmany, Oliver, Gendra, Franch, Ventura, Riñón, Blanchart, Noste, Bonany i Barnet. Es distingiren molt, en Gendra, en Noste i en Bonany; complint molt bé els demés.

ZEPPELIN

Registre civil

Resum demogràfic del mes de juny:

NAIXEMENTS:

Marià Bataller Marenà, fill d'Esteve i Anna. Esteve Aubanell Santacreu (de Francisco i Francisca). Àngela Ferrer Espiguler (de Pere i Tere-

sa). Joaquina Farrerons Pielba (de Miquel i Maria). Baldomer Hernández Plà (de Juli i Joaquina). Maria Gallardo Riera (d'Antò i Francisca). Madrona Camps Civit (de Felip i Joaquina). Jesús Suárez Pérez (d'Andreu i Josepa). Lluís Campins Ballester (de Miquel i Joaquina). Josep Bauras Saborit (de Josep i Matilde). Josep Ortuño Liesa i Eusebi Ortuño Liesa (de Manuel i Maria). Antònia Muxart Euri (d'Esteve i Maria). Jaume Guinart Soler (d'Antò i Maria). Josepa Vugué Lligoña (de Pere i Eulària). Pere Ribas Roure (de Josep i Emília). Trinitat Garolera Tarridas (de Pere i Eulària). Joana Campàs Buxet (de Joan i Leonor). Victòria Villà Padró (de Pere i Francisca). Joan Macià Saula (de Joan i Francisca). Ramón Clot Gurguí (de Joan i Josepa).

DEFUNCIONS:

Francisca Permanyer Gaig, 38 anys. Teresa Diví Costa, 78 anys. Joan Costa López, 1 mes. Lluïsa Garenà Agustín, 13 mesos. Montserrat Martínez Carraró, 3 dies. Mercè Prat Vila, 23 anys. Rosa Tarrés Giró, 69 anys. Maria Dalmau Uñó, 69 anys. Maria de la Regla Comas Valdés, 82 anys. Miquel Illa Durán, 62 anys.

MATRIMONIS:

Pau Molet Grogues, amb Maria Roca Bassa. Miquel Pau Martí, amb Pilar Codina Font. Antò Costa Vilà, amb Maria Mullera Madreny. Eloi Pérez Navarro, amb Maria de la Concepció Tornabell Casadevall. Francisco Salvadó Carbonell, amb Cànida Armengol Vila. Isidre Embaiso Verdager, amb Miquela Blanchar Ramen-

Total: 20 naixements, 10 defuncions, 6 matrimonis.

REVISTA

Historieta vigatana

Hem sigut un dia a Vich, ciutat cèlebre per les seves fabricacions de llangonics i capellans, i bo i prenent cafè en les balconades de «La Barretina», ens ha sigut contada una anècdota que no sabem estarnos de transcriure.

El cas va passar a les darreries del segle passat i els seus protagonistes varen ésser dos aixerrits pagesos de la plana, dels quals no en citarem el nom, per pertànyer encara al món dels vius.

I va la història:

Un pagès, masover d'una masia molt propera a la capital, era deutor a un veí seu, per una quantitat que no rebassava d'un parell de centenars de pessetes i quin deute mai, per les bones, havia volgut reconèixer. L'acreeador, empipat, va

demandar-lo al jutjat de pau de Vich, per a veure si d'aquesta manera lograva el cobro de l'aludida suma i, naturalment, va ésser decretat judici de conciliació, que va asenyalar-se per a les nou d'un fred matí del mes de gener.

A les vuit del dia del judici, es trobaren a la porta del jutjat els nostres dos herois; el demandador, abrigat amb ampla capa de llana i el demandat, de *cuerpo gentil*, semblant no sentir el fred que Déu-n'hi-dorel el què apretava, i començaren a entaular conversa en espera de l'hora de la citació.

Passejant amunt i avall va anar passant temps, fins que el pagès demandat, tot de sobte li diu al seu company:

— Tant mateix si volguessis deixar-me la capa. aniria a fer una visita a un capellà molt amic meu, mentre esperem la hora convinguda pel senyor jutge.

L'altre pagès confiadament va avenir-se a la proposició i li deixà de bon grat la capa que duia, i així abrigat, marxà el demandat cap a aquella diligència, que va recalcar era de gran compromís.

Arribà el senyor jutge; varen tocar les nou, i les deu i, per fi, a quarts d'onze es presentà el pagès deutor.

Obert el judici pel jutge, preguntà al demandat quines raons tenia per a no volguer pagar el què devia.

— Senyor jutge — contestà — estic segur de no deure res i per això em nego a pagar el què injustament s'em reclama.

L'acreeador insistí en la demanda i el deutor vinga negar el deute, alegant que el demandador sofria una pertorbació.

I afegí: — Estic tant segur que aquest home està pertorbat, que no m'estranyaria sentir-li dir que aquesta capa és seva.

— Com que sí que ho és! — exclamà l'altre, amb tota la bona fè.

— Ho veu, senyor jutge, com aquest senyor no està en el seu cabal judici?... Fins la capa i tot me reclama!...

I el jutge, malgrat les imprecacions de l'acreeador, li va semblar molt de justícia condemnar-lo al pagament de les costes, mentre el demandat sortia altivament de la sala, sense pagar les dues centes pessetes i amb una magnífica capa de llana que li va durar més de deu hiverns.

XIXU

Impremta GARRELL. — Granollers: Clavé, 25

DOCTOR CANTALLOPS

Metge especialista en enfermetats del Nas, Gola i Orelles

Metge de l'Hospital Clínic de Barcelona

Granollers

29, Carrer de Josep Umbert, 29

Dijous, de nou a una

Barcelona

Carrer de Girona, 90, pral. 2.^a

De tres a cinc